

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie wniosku obrońcy skazanego **M.B.**

o wyłączenie SSN Adama Rocha od udziału w sprawie której przedmiotem jest rozpoznanie kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 września 2023r. w sprawie o sygn. akt II AKa 332/22

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2024r.

na podstawie art. 41§1 k.p.k. i art. 42§1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Adama Rocha od udziału w sprawie o rozpoznanie kasacji wniesionej na korzyść M.B., a prowadzonej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt II KK 252/24.

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2024r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy o wyłączenie sędziego Adama Rocha od orzekania w sprawie, której przedmiotem jest rozpoznanie kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 28 września 2023r. w sprawie o sygn. akt II AKa 332/22.

Uzasadniając wniosek obrońca odwołała się przede wszystkim do okoliczności związanych z powołaniem wskazanego Sędziego w następstwie rekomendacji udzielonej przez Krajową Radę Sądownictwa w składzie, który został

ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017r. (Dz. U. z 2018r., poz. 3), w sytuacji gdy analogiczny zarzut jest stawiany sędziemu rozpoznającemu sprawę w instancji odwoławczej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Złożony przez obrońcę o wyłączenie od udziału w rozpoznaniu sprawy zawisłej w Sądzie Najwyższym pod sygn. akt **II KK 252/24** sędziego SN Adama Rocha jest zasadny.

W kasacji podniesiono zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 2 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd Apelacyjny, w którego składzie orzekającym zasiadał osoba powołana na stanowisko sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r., poz. 3).

W sytuacji, gdy Adam Roch został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak samo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa, jest oczywiste, że biorąc udział w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy i decydując w przedmiocie zasadności zarzutu podniesionego w kasacji, pośrednio wypowiadałby się na temat własnego statusu jako sędziego Sądu Najwyższego. Z tej przyczyny, jeszcze przed wydaniem orzeczenia, strony postępowania mogłyby pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że zarzuty podnoszące zaistnienie uchybienia określonego w art. 439§1 pkt 2 k.p.k. nie zostaną rozpoznane bezstronnie.

Nawiązać należy tu do uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22, której teza 6, na gruncie analogicznej sytuacji, daje wyraz zasadzie *nemo iudex in causa sua*.

Co zaś istotniejsze, należy również mieć w polu widzenia i to, że zgodnie z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 „*nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439§1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie*

określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3)”.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021r., sygn. akt I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[ał]